

Fırtına Öncesi Sessizlik

– Mustafa Kara · 06 Mart 2015

Aşk iki kişi ile oynanır
Her zaman iyi olan kaybeder
Sen kazanmadın ben de kaybetmedim
O halde neyimizi paylaşamıyoruz?
Yaşadıklarımızın hepsini toplasak bir araya
Ne gerçekleşmesi mümkün bir hayal
Ne de rüya gibi gerçek!
Duygusal bir etkileşim vardı aramızda
Yaşadığımız sadece
Fırtına öncesi sessizlik
Sonrası kasıp kavuran hortum...
Silmişsin ya gönlünden beni öyle diyorlar
Kafam parçalı bulutlu
Sen rüzgârdın, oynuyordun benimle
Savurdun bir oraya bir buraya
Sol yanımda büyük bir sızı
Yüreğimde fırtına öncesi sessizlik
Sonrası hortum...
Birden bire terk edilmişliğin
Çaresizliğimin acısı çöktü içime
Yüreğimde fırtına öncesi sessizlik
Sonrası hortum...
Direnecek halim kalmadı rüzgârlara
Başka orta yol bulamayınca
Gözlerimde yağmur bulutu olan hayalini sildim
Artık sicim sicim yağamayacaksın yüreğime
Ve yumdum gözlerimi
Her yer sonsuz karanlık
Yokluğunun silüetini gördüm gözbebeklerimde...
Silmişsin hayatından beni öyle diyorlar
İçimde terk edilmişliğin verdiği
Büyük bir suskunluk!
Susuyorsam eğer
Oradan oraya savrulmanın verdiği yorgunluktandır...
Cebimde biriktirdiğim kelimeleri bir araya getirsem anlatamaz

Hiçbir cümle ile anlatılamayacak kadar uzun yorgunluğum
Sadece susuyorum, suskunluğum yenilgim değildir
Ben kazanmasam da
Hiç kaybetmedim!
Suskunluğumun anlamı
Fırtına öncesi sessizlik
Sonrası hortumdur!
Mustafa KARAAHMETOĞLU
28.02.2015